

Робота учня
учня 10-Б класу
Пархоменка Сергія

Океа́н Е́льзи (або скорочено — О. Е.) — український рок-гурт, створений 12 жовтня 1994 року у Львові. Лідером та вокалістом гурту є Святослав Вакарчук.

Публіка та критики неодноразово визнавали «Океан Ельзи» найкращим рок-гуртом та найкращим live-гуртом СНД та Східної Європи. Усього на території України продано понад мільйон дисків ОЕ.[1]





У 1992 році студент Андрій Голяк (вокал) створив гурт «Клан тиші», до якого ввійшли його однокласник Павло Гудімов (гітара), а також знайомий Юрій Хусточка (бас-гітара) та Денис Глінін (ударні). Гурт виступав у палацах культури рідного Львова. Два роки потому А. Голяк одружився й покинув гурт — «Клан тиші» перетворився у тріо. У березні 1994 хлопці познайомилися з 19-річним студентом теоретичної фізики Святославом Вакарчуком. Влітку Вакарчук прийшов на першу репетицію, а з осені четвірка репетувала регулярно і вже 12 жовтня 1994 року, як прийнято вважати, було створено новий гурт — «Океан Ельзи», який тоді грав переважно суміш поп- і ліричної рок-музики. Святослав став її вокалістом, а також автором більшості текстів і музики гурту.

У грудні 1994 гурт виконав свої перші чотири демозаписи на студії «Галвокс». Перший серйозний виступ відбувся 12 січня 1995 року перед Львівським оперним театром, де зібралося 7 тисяч глядачів. Того ж року в рамках авторського музичного проекту «Є» відомого львівського музиканта Олега Джона гурт зняв свій перший (неофіційний) відеокліп на пісню «Long time ago» (режисер — Володимир Зайковський)[2] та виступив на фестивалі «Червона Рута» у Львові. 1996 року гурт випустив максі-сингл «Будинок зі скла», що розповсюджувався серед шанувальників. Починаючи з того ж 1996-го, ОЕ почав активно концертувати — не тільки в Україні, а й у Польщі, Німеччині та Франції, взяв участь у Таврійських іграх, а також разом з іншими українськими гуртами виступив на одній сцені з Deep Purple під час Осіннього Рок-Марафону в Києві. 1997 року відбувся перший значний сольний концерт гурту у Львові. У квітні 1998-го музиканти пе



1998—2004, «золотий» склад[ред. • ред. код]

1998 року ОЕ розпочав роботу з продюсером Віталієм Клімовим, підписав контракт із «Nova Records» та записав дебютний альбом, який побачив світ у вересні під назвою «Там, де нас нема». Пісні гурту посідали перші місця в чартах, їхня ліричність та незвичайний вокал Святослава Вакарчука здобули шанувальників по всій Україні. У 1999 Океан Ельзи виступив у паризькому MCM Café (виступ транслював телеканал MCM International), взяв участь у російському фестивалі «Нашествие». На фестивалі Таврійські Ігри музиканти отримали нагороди «Прорив року» та «Найкраща пісня» (за композицію «Там, де нас нема» з однойменного альбому). Того ж року відбулося перевидання альбому в Росії. Проте великої популярності «Океан Ельзи» здобув у Росії після виходу фільму Олексія Балабанова «Брат 2» та виходу в ротацію на MTV кліпів «Там, де нас нема» і «Сосни».

На початку 2000-го року гурт завершив роботу над другою платівкою — «Янанебібув», яку випустили одразу на двох лейблах — українському Nova Records і російському Real Records. Вже після її релізу (21 лютого) до ОЕ приєднався клавішник Дмитро Шуров (як сесійний учасник) і почалися виступи та репетиції в новому складі. Двічі поспіль (2000 і 2001) на Таврійських Іграх ОЕ був лауреатом у категорії «Найкращий поп-гурт». 2001 року гурт записав найкращий, на думку деяких критиків, [джерело?] альбом української рок-музики — «Модель» (після запису якого Шуров став п'ятим офіційним учасником колективу). Того ж року в рамках співпраці з компанією Пепсі ОЕ гастролював Україною. На Таврійських Іграх-2002 за підсумками 2001 року відразу дві їхні пісні («Друг» і «911») увійшли до списку 10 найпопулярніших хітів України, а «Океан Ельзи» визнали «Найкращим рок-гуртом». «Модель» назвали «Альбомом року». Через рік після виходу платівки «Суперсиметрія» (2003), що вперше в Україні отримала статус двічі платинової, гурт покинули басист Юрій Хусточка і клавішник Дмитро Шуров — обоє взялися за реалізацію проекту «Esthetic Education».